

РЕШЕНИЕ

№ 7205

гр. София, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 24.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7565** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 1 от закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
Образувано е по искова молба, подадена от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, вх. № 30175/15.08.2022 г., с която се претендира КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ да бъде осъдена да заплати на ищеца обезщетение за причинени имуществени вреди на основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ общо в размер на 7 094 375,42 лв., от които 5 327 054,54 лв. главница и 1 767 320,88 лв. законни лихви, претърпени в резултат на два отменени административни акта на КЕВР - Решение № Ц-5/20.02.2015 г., отменено с влязло в сила съдебно решение № 13785/12.11.2018 г. по адм.д. № 12851/2017 г. на ВАС, IV отделение и Решение № Ц-14/03.04.2019 г., обявено за нищожно с влязло в сила съдебно решение № 492/14.01.2021 г. по адм.д. № 13432/2019г. на ВАС, III отделение. В исковата молба ищецът твърди, че като производител на електрическа енергия от водноелектрическа централа с инсталирана мощност до 10 МВтч, е адресат на Решение № Ц-010/30.03.2011г. и впоследствие на Решение № Ц-5/20.02.2015г. на ДКЕВР и Решение № Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР с които се определят, считано от 01.04.2011г. преференциални цени за продажба на електрическа енергия от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 МВтч. и е заинтересован спрямо него да бъде прилагана преференциалната цена, съгласно установените критерии за класифициране на ВЕЦ по т.1 до т.6 от

разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.03.2011г. на КЕВР, а не по преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДДС, определена с отменените административни актове на КЕВР. Според ищеца с двете решения на КЕВР, едното от които отменено окончателно от ВАС, а другото - прогласено за нищожно, КЕВР незаконосъобразно му е определила преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС за произведената от ВЕЦ "К." ел. енергия, поради което му дължи обезщетение за причинените му от незаконосъобразните актове имуществени вреди. Размерът на вредите, според изложеното в исковата молба, е формиран от стойността на осуетеното вследствие на незаконосъобразните актове конкретно увеличение на имуществото, а именно неполученият приход от реализацията на електрическата енергия, произведена от ищеца.

В о.с.з. ищеца се представлява от адв. Ц., претендира разноски по делото по списък по чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Депозира писмени бележки в указаният срок.

Ответникът Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в писмен отговор излага доводи за неоснователност на исковете. Поддържа, че в мотивите на отменителните решения на ВАС съдът не е дал указания преференциалните цени за продажба на произведената електрическа енергия от производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници, попадащи в категорията по т.7, да бъдат определени чрез тяхното категоризиране в други групи по други точки от оспорените ценови решения. Според ответника, ищецът прави опит спекулативно да се самоопредели като производител, попадащ в някоя от групите по т. 1 до т. 6 от Решение №Ц-10/30.03.2011г., което е недопустимо. Поддържа, че административното производство по определяне на цени за групата производители на електрическа енергия от възобновяеми източници, попадащи в хипотезата на отменените решения за визириания период, считано от 01.04.2011г., не е приключило, а до произнасяне на КЕВР с административен акт за определяне на цени, считано от 01.04.2011г., не съществуват валидно определени преференциални цени, по които крайните снабдителі съответно общественият доставчик, да изкупуват произведената електрическа енергия. В този смисъл претенцията за вреди според ответника от отменените административни актове са хипотетични. В о.с.з. ответника се представлява от юр.к. Т. Х., претендира разноски по делото по списък по чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Депозира писмени бележки в указаният срок.

Прокурор при СГП дава заключение, че исковете са неоснователни и недоказани.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

„ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД притежава Разрешително за водовземане № 1244 от 21.10.2002 г., издадено от Министъра на околната среда и водите, удължено на основание чл. 78, ал. 1 и ал.2, чл.78а от Закона за водите (ЗВ) и параграф 146 ал. 2 от ПЗР на ЗИД на ЗВ (обн., в ДВ, бр. 61 от 2010) с Решение №12 от 11.02.2020 г. на Министъра на околната среда и водите до 21.10.2028 г., с цел производство на

електроенергия посредством ВЕЦ "К." с инсталирана мощност 7,5 MW и нетен пад 25 м.

На 04.04.2008г. между „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ АД - купувач и „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД в качеството му на продавач - производител на електрическа енергия от ВЕЦ "К.", е сключен договор за изкупуване на електрическа енергия № Ц-11-1, по силата на който крайният снабдител заплаща на производителя преференциална цена по предварително установен размер, който се определя с решения на КЕВР (ДКЕВР). Съобразно чл. 19, ал. 3 от договора, в случай, че с решение на компетентния орган преференциалната цена за изкупуване на електрическа енергия бъде променена, то тя се прилага между страните от датата на влизане на решението в сила, без да е необходимо подписване на допълнително споразумение.

С Решение № Ц-010/30.03.2011г. ДКЕВР на основание чл.21 ЗВАЕИБ (отменен понастоящем, действащ към датата на приемане на решението) е определила, считано от 01.04.2011 г., преференциална цена за продажба на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници и водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10MW. В т. 1 до т. 7 от посоченото решение ДКЕВР е определила преференциална цена за продажба на електрическа енергия от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW. В т. 1 до т. 6 Комисията класифицира водноелектрическите централи и определя преференциална цена съгласно установените критерии по чл.19а, ал.1 и 2 от Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия и по чл.36 и сл. от Наредба № 14 за технически правила и нормативи за проектиране, изграждане и ползване на обектите и съоръженията за производство, преобразуване, пренос и разпределение на електрическа енергия съобразно схемата на хидроенергийния обект, инсталираната мощност и водния пад на електрическите централи. В т. 7 от решението са включени водноелектрически централи под 10 MW, въведени в експлоатация преди 19 юни 2007 г., като определената преференциална цена е в размер на 112.48/MВтч.Точка 7 от решението на ДКЕВР е отменена с Решение № 2126/13.02.2013г. на ВАС по адм. дело № 5492/2011г., оставено в сила с Решение №16953 от 17.12.2013г. по адм. дело № 7175/2013 г. на ВАС, Петчленен състав. Делото е върнато на ДКЕВР за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени от съда.Съгласно мотивите на съдебното решение правилата, методите и критериите за определяне на преференциални цени са нормативно регламентирани със ЗВАЕИБ /отм./ и Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ) /приета с ПМС № 35 от 20.02.2004 г., обн., ДВ. бр. 17 от 02.03.2004 г., изм. и доп., бр. 62 от 31.07.2007 г., бр. 42 от 5.06.2012 г., в сила от 5.06.2012 г., отм., бр. 38 от 23.04.2013 г., в сила от 5.04.2013 г./ Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗВАЕИБ /отм./ ежегодно до 31 март комисията определя преференциални цени за продажба на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници, с изключение на енергията, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност над 10 MW, като в съответствие с ал. 2 цената се определя в размер 80 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители и добавка, определена от комисията по критерии в зависимост от вида на първичния енергиен източник съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3 от ЗЕ.Съгласно чл. 21, ал. 3 от ЗВАЕИБ добавката по ал. 2 за следващата календарна година не може да бъде

по-малка от 95 на сто от стойността на добавката за предходната календарна година.Съответната наредба по чл.36, ал.3 от Закона за енергетиката е Наредбата за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ),според чл.19а от която/в приложимата редакция,ДВ бр. 62 от 3107.2007г./преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници,се определя като не по-ниска от 70 на сто от средната продажна цена за предходната календарна година на обществените или крайните снабдители, и добавка, определена от комисията съобразно приети от нея указания, по общи критерии, валидни за всички възобновяеми енергийни източници-вида на технологията, големината на инсталираната мощност,наличния ресурс на първичния енергиен източник.Съгласно чл. 19а, ал. 2 от Наредбата/в приложимата редакция/, при определяне на преференциалните цени на електрическата енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, комисията предлага и следните специални критерии - наличие на горен изравнител, които позволява непрекъсната работа на централата с номинална мощност най-малко 2 часа на денонощие, наличие на долен изравнител за централите, които работят по зададен от министъра на околната среда и водите месечен график за използване на водите на комплексните и значими язовири.Освен това, съгласно чл. 36 от Наредба №14/15.06.2005г. хидроенергийните обекти се класифицират съобразно следните критерии - мощност, експлоатационен режим, схема на хидроенергийния обект. В своите мотиви ВАС приема, че посочените нормативни изисквания са съобразени от комисията при приемане на решението, но в нарушение на тези разпоредби е въведен допълнителен разграничителен критерии за отделните водноелектрически централи, а именно „въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007г., за което комисията не е посочила фактически и правни основания В останалата част, а именно в частта без т. 7, Решение № Ц-010/ 30.03.2011 г. не е оспорено пред съда и е влязло в сила.Следователно, този административен акт се ползва със стабилитет и по отношение на извършената класификация на водноелектрически централи и на електрически централи в т. 1 -т. 6.След връщане на преписката на административния орган, в изпълнение на съдебното решение, ДКЕВР е приела Решение № Ц-5/20.02.2015г., с което е определила, считано отново от 01.04.2011г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия, произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW по смисъла на §2, ал.1, т.1 ПЗР на ЗВАЕИБ - 112, 48 лв./МВтч, без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа.Това решение е отменено с Решение № 4039/15.06.2017г. на АССГ по адм. дело № 2596/2015 г.,оставено в сила с решение на ВАС от 12.11.2018 г. по адм.д. № 12851/2017 г. на ВАС.В мотивите на решението на АССГ е посочено, че въведеният от комисията критерий-съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW, обуславя материална незаконосъобразност на административния акт.Съдът е отменил решението на ДКЕВР, с което е определена, считано от 01.04.2011г. преференциална цена за изкупуване на електрическа енергия,произведена от съществуващи водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 MW по смисъла на §3, ал.1, т.1 от ПЗР на ЗВАЕИБ -112,48 лв./МВтч без ДДС,при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, като е върнал делото на комисията за ново произнасяне и отнасяне на спорните водноелектрически централи към групите, по посочените критерии от т. 1 до т. 6 в Решение № Ц- 010/30.03.2011 г. на КЕВР и при

съобразяване с изложените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона. В мотивите на потвърждаващото го Решение № 13785/12.11.2018 г. на ВАС по адм. дело №12851/2017г. е посочено, че при постановяване на решението си административният орган отново е въвел ограничителен и дискриминационен критерии, като изразът „въведени в търговска експлоатация преди 19 юни 2007 г.“ на практика е заменен с изрза „съществуващи водноелектрически централи“, което отново се свързва с времето на обнародване на закона в Държавен вестник. Прието е, че разделянето на съществуващи и нови водноелектрически централи отново представлява времеви критерии за определяне на преференциалната цена. ВАС в решението си приема, че отново е налице диференциация по отношение на водноелектрическите централи според момента, от който започват да текат срокове за задължително изкупуване на произведената електрическа енергия от възобновяемите източници. Според ВАС разделянето на нови и съществуващи централи не следва да е в зависимост от това дали е изтекъл технико-икономическият живот на активите и възвръщане на вложената първоначално инвестиция, като обособяването на отделна група производители на електрическа енергия, формирана на база на признака съществуващи електрически централи, отново е незаконосъобразно. Съдът посочва още, че в предходното решение на Върховния административен съд не се съдържа указание за прегрупиране по критериите, посочени в т. 1 до т. 6 на Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г., като даденото в този смисъл указание от АССГ не е съобразено с факта, че Решение № Ц-010 от 30.03.2011 г. е влязло в сила по посочените точки и не може да бъде променяно въз основа на обжалването по друга точка (т.7), а в случая и на друго Решение с № Ц-5 от 20.02.2015г. Поради това ВАС указва, че при връщането на преписката за ново произнасяне, административният орган, в съответствие с принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК, следва сам да избере законосъобразната възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото. След връщането на административната преписка на КЕВР е прието Решение № Ц-14/03.04.2019г., с което комисията е определила, считано от 01.04.2011г., преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 MW, които са въведени в експлоатация до влизане в сила на ЗВАЕИБ (отм). С Решение № 5129/23.07.2019г. на АССГ по адм.д. №4506/ 2019г. е обявена нищожността на Решение № Ц-14/03.04.2019 г. и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по прилагане на закона. За да постанови решението си съдът е приел, че административният акт на КЕВР е издаден в противоречие с влязлото в сила съдебно решение, тъй като актът е идентичен по съдържание с предходния акт, отменен от съда. С Решение № 492 от 14.01.2021 г. решението на АССГ е оставено в сила.

От КЕВР е издадено последващо Решение Ц-12/26.03.2021г., с което е определена преференциална цена, считано от 01.04.2011 г., в размер на 112,48 лв./МВтч. без ДДС, при средногодишна продължителност на работа 2 500 часа, за изкупуване на електрическа енергия, произведена от обособена група руслови, подязовирни, деривационни, с горен или долен изравнител водноелектрически централи, с инсталирана мощност до 10 MW. Това решение също е прогласено за нищожно, с Решение № 736/10.02.2022 г. на Административен съд София - град по

адм. дело № 3524/2021г., като съдебното решение е оставено в сила с Решение №8999/14.10.2022г. на ВАС по адм. дело № 3574/2022г., и съдът не е върнал преписката за ново произнасяне от страна на енергийния регулатор, като е изложил подробни мотиви в тази връзка. Като доказателство по делото е прието и Решение №СП-1 от 31.07.2015г. на КЕВР, с което е определено нетното специфично производство на електрическа енергия, въз основа на което са определени преференциалните цени в Решение №Ц-10 от 30.03.2011г. за съответните групи производители.

В хода на съдебното производство от НАЦИОНАЛНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА КОМПАНИЯ ЕАД, „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ АД и ФОНД „СИГУРНОСТ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЙНАТА СИСТЕМА“ са изискани и представени писмени доказателства, а именно: справки и фактури за закупени количества електрическа енергия през исковия период; договор за изкупуване на електрическа енергия, ведно с приложенията, фактури и протоколи за произведена електрическа енергия от ВЕЦ “К.” за исковия период, както и изплатени суми за премии. Като доказателства по делото са приобщени също договори за покупко-продажба на електрическа енергия по свободно договорени цени, протоколи за отчет на произведена електрическа енергия и фактури за продажба на електрическа енергия, издадени от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД.

По искане на жалбоподателя е допусната и приета комплексна съдебна технико-икономическа експертиза/СТЕ/. Вещото лице инженер е посочило, че ВЕЦ “К.” е с инсталирана мощност 7,5 MW и нетен напор 25 метра и счита, че технически, по смисъла на Решение №Ц-10/30.03.2011г. на ДКЕВР, за определяне на преференциална цена на електрическа енергия от ВЕИ, МВЕЦ “К.” спада към средно напорни, деривационни, под язовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител и нетен пад от 30 до 100 метра и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт, поради което за нея е относима преференциалната цена по т. 3 на решението. В останалата част вещото лице е изчислило разликата между реализираните приходи на ищеца от продажба на електрическа енергия считано от 20.02.2015г. до 25.03.2021г. при преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДДС, приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 3 от разпоредителната част на Решение № Ц- 010/30.03.2011 г. на ДКЕВР в размер на 178,68 лв./МВтч, без ДДС или след сключването на договор с ФСЕС съответните премии. Вещото лице е посочило, че за процесния период от 20.02.2015 г. до 25.03.2021г. този размер е от 5 538 039,77 лв. без ДДС, като за периода 20.02.2015г.-12.11.2018г. са в размер на 4 336 865,46 лв. без ДДС.

Вещите лица са изчислили и дължимите лихва върху посочените главници за периода от отмяна на незаконосъобразните административни актове до датата на завеждане на исковата молба. Заключение е прието с възражение от ответника, който счита, че въпросите, поставени на експертите са недопустими и неотнормирани към предмета на спора. Съдът кредитира изцяло заключенията на вещите лица които ще коментира в мотивите на

настоящото решение.

По повод уточняваща молба по предявените искове от процесуалният представител на ищеца от 11.10.2023г./л.789/ и искане за изменението им,съдът с протоколно определение от 24.10.2023г./л.801/,на основание чл.214 ГПК,във вр.чл 144 АПК, е допуснал изменение на исковете както следва:

-4 336 865,46 лв. -обезщетение за претърпени имуществени вреди от незаконосъобразен административен акт Решение №Ц-5/20.02.2015 на ДКЕВР за периода 20.02.2015г.-12.11.2018 г.

-1 657 357,58лв. - лихва за забава върху горепосочената главница, считано от 12.11.2018г. до датата на подаване на исковата молба (15.08.2022 г.);

-1 201 174,31 лв. обезщетение за претърпени имуществени вреди вреди от незаконосъобразен (нищожен) административен акт Решение № Ц-14/03.04.2019 на ДКЕВР за периода 13.11.2018г.-25.03.2021г.;

-297 542,58 лв. лихва за забава върху горепосочената главница, считано от 14.01.2021г. до датата на подаване на исковата молба (15.08.2022 г.);

-законна лихва за забава върху главниците за периода от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на дължимите суми.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В съответствие с нормата на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ,държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. На основание чл. 4 ЗОДОВ,обезщетението обхваща всички имуществени и неимуществени вреди причинени на гражданите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по ЗОДОВ е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.Искът се предявява срещу юридическото лице,представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите (чл. 205 АПК).

Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона,поради което в тежест на ищеца /по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ **е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.**Фактическият състав на предявените искове с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в

процесния случай/с оглед фактическите твърдения на ищцовото дружество/ включва в кумулативна даденост:1.наличие на административен акт;2.незаконосъобразност на административния акт,установена с влязло в сила съдебно решение;3.наличие на причинена вреда и нейния размер;4.причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и **настъпилия вредоносен резултат**;Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на вреди.

Предявените главни иски с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са допустими и са налице посочените по горе предпоставки,които обуславят основателността им поради следното:

I.Издаден административен акт.

Съгласно разпоредбите на ЗЕ/закона за енергетиката/,КЕВР осъществява дейността си чрез приемане на подзаконови нормативни актове и мотивирани решения, които са индивидуални или общи административни актове.В изпълнение на дадените и от закона/ЗЕ/ правомощия, КЕВР е приела решение №Ц-5/20.02.2015г. и решение №Ц- 14/03.04.2019г т.е. налице е първата предпоставка за ангажиране отговорността на ответника по ЗОДОВ.

II.Незаконосъобразност на административния акт, установена с влязло в сила съдебно решение.

В случая безспорно са налице съответно незаконосъобразен и нищожен административен акт - съответно решение № Ц-5/20.02.2015г. и решение № Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР.Двата административни акта,от които в настоящото производство ищецът твърди, че е претърпял имуществени вреди, са приети от Комисията при изпълнение на административна дейност и същите съответно са отменен и прогласен за нищожен.Както бе посочено във фактическата част на настоящото решение,Решение №Ц-5/20.02.2015г. на КЕВР е отменено с Решение №4039/15.06.2017г. на АССГ по адм. дело №2596/2015г., оставено в сила с Решение №13785/12.11.2018 г. по адм.д. № 12851/2017 г. на ВАС, IV отделение.Решение № Ц-14/03.04.2019 г. е обявено за нищожно с Решение № 5129/23.07.2019г. на АССГ по адм.д. №4506/2019г. и преписката е върната на КЕВР за ново произнасяне при спазване на дадените указания по прилагане на закона.Решението на АССГ е оставено в сила с Решение № 492/14.01.2021г. по адм.д. № 13432/2019 г. на ВАС, III отделение. Последващото Решение № Ц-12/26.03.2021 г. на КЕВР също е прогласено за нищожно с решение № 736 от 10.02.2022 г. по адм. дело №3524/2021г. на Административен съд София-град, потвърдено с окончателно решение №8999 от 14.10.2022г. по адм. дело 3574/2022г. на ВАС.Преписката не е върната на КЕВР за ново произнасяне по съображения, че се касае за изтекъл вече регулаторен период и за няколко постановени в тази връзка незаконосъобразни/нищожни/административни актове на КЕВР, които ясно показват невъзможността на регулатора да обособи ВЕЦ с различни

хидроенергийни характеристики в отделна група без да прилага провъзгласения за незаконосъобразен времеви критерий. В допълнение ВАС посочва, че в случая не се касае за изземване на функциите на КЕВР /чл. 10 от ЗЕ и чл. 31, ал. 1 от ЗЕВИ/, тъй като комисията сама е определила цени за изкупуване на електрическа енергия, произвеждана от различни групи централи, които са влезли в сила, с оглед на което би следвало да се извърши преразпределение и ВЕЦ-овете да бъдат категоризирани единствено спрямо хидроенергийните им параметри, без да се прилага установения за незаконосъобразен времеви критерий. Затова съдът приема, че е осъществен следващият елемент от сложния фактически състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ – налице са незаконосъобразни административни актове, отменени по съдебен ред.

III. наличие на причинена вреда.

В исковата молба се твърди ,че имуществените интереси на ищеца са увредени чрез пропуснати ползи в случая следствие на неосъществено увеличение на имуществото на ищеца при наличието на всички предпоставки за това с оглед незаконосъобразната административна дейност от ответника по повод постановените решения № Ц-5/20.02.2015г. и № Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР.

С оглед предмета на спора между страните настоящият състав следва да посочи, че при договорната, и при деликтната отговорност възниква **задължение за покриване както на претърпените загуби, така и на пропуснатите ползи**, независимо че термините са изрично използвани само при договорната отговорност – чл. 82 ЗЗД. Доколкото обаче чл. 51, ал. 1 ЗЗД предвижда, че на обезщетяване подлежат всички преки и непосредствени вреди от противоправното деяние, то обезщетението обхваща както претърпените загуби, **така и пропуснатите ползи**. В тази връзка разпоредбата на чл. 51, ал. 1 ЗЗД предвижда, че на обезщетяване подлежат всички преки и непосредствени вреди от противоправното деяние, като обезщетението обхваща както претърпените загуби, така и пропуснатите ползи. Пропуснатата полза **„обхваща всички имуществени предимства, които в момента на вредоносното събитие не съществуват в имуществото на пострадалото лице, но които биха влезли в състава на имуществото му, ако не беше непозволеното увреждане“**. За пропуснати ползи може да се говори само в случаите, **при които е засегнато получаването на имуществен прираст, на доход**, но не и при осуетяване на други ползи, които не са доходи. **Пропуснатата полза е вид вреда. Затова тя, заедно с претърпените загуби, засяга неблагоприятно имуществото на увреденото лице**. Пропуснатата полза е обективна категория и трябва да се докажат фактите и обстоятелствата, от които произтича реалната осъществимост на ползата, т.е. на печалбата. **Пропуснатата полза е винаги конкретна величина и подлежи на доказване, а не на**

предположение. Пропуснатата полза е елемент от фактическия състав, пораждащ правото на обезщетение. Поради това и при липса на изрично установена в закона презумпция за настъпването ѝ, пропуснатата полза не се предполага, а следва да бъде доказана в процеса. Само ако бъде доказана, ще бъде постигната целта на предвиденото в чл. 82 ЗЗД обезщетяване – да се поправят претърпените от ищеца вреди, без да се допусне обогатяването му за сметка на ответника. Според ищеца, дружеството е пропуснало **сигурно увеличаване на своето имущество** т.к. КЕВР е постановила незаконосъобразни административни актове, с които е отрекла правото на дружеството да търгува на преференциални цени на произвеждана от него електроенергия, въпреки всички законови предпоставки за това с оглед категорията-производител в която попада. Ищецът претендира вреди като разлика между цената, която дружеството е получило за процесния период от сключените договори за продажба на произведената ел. енергия на свободния пазар и цената, която щеше да получи по силата на договора за изкупуване на ел. енергия, произведена от възобновяеми източници, предвиждащ изкупуване на енергията на преференциални цени.

Между страните не е спорно, че ищецът „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД като собственик на ВЕЦ „К.“ е експлоатирал същата, за което притежава Разрешително за водоземане № 1244 от 21.10.2002 г., издадено от Министъра на околната среда и водите. Това разрешително е удължено по отношение на срока на действие последно с Решение №12 от 11.02.2020г. на Министъра на околната среда и водите до 21.10.2028 г., с цел производство на електроенергия посредством ВЕЦ „К.“ като произвежданите количества са установени, чрез представените счетоводни документи и изчислени със заключението на съдебно-икономическа експертиза, като е констатирано, че ел. енергията произвеждана от ищеца е продавана съобразно решенията на КЕВР.

От съвкупната преценка на съдържанието на отменените решения на КЕВР и мотивите на ВАС може да се направи извод, че през процесния период за жалбоподателя не е действала преференциална цена от 112,48 лв/Мвтч без ДДС за изкупуване на електроенергия, произвеждана от процесната ВЕЦ, тъй като всички административни актове, издадени от ответника, налагащи тази цена, са били отменени или прогласени за нищожни по съдебен ред с влезли в сила решения, а преписката не е върната на КЕВР за ново произнасяне, което показва по несъмнен начин, че административното производство е приключило.

Относно вида на електроцентрала собственост на ищеца настоящият състав следва да отбележи, че неоснователно е възражението на ответника, че видът на конкретната ВЕЦ не може да бъде определен в зависимост от вида на първичния енергиен източник по критериите, въведени в точки от 1 до 6 на Решение №Ц-10/30.03.2011г.(отм.) Тези критерии са технически и установими, посредством съответните документи (в същия смисъл - Решение № 1030/27.01.2021 г. на ВАС, по адм. дело № 8886/2020г.), които са

изследвани от вещото лице,изготвило процесната по настоящото дело техническа експертиза.Според заключението, притежаваната и експлоатирана от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД МВЕЦ „К.“ спада към среднонапорни, деривационни, подязовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител и нетен пад от 30 до 100 метра и инсталирана мощност от 200 кВт до 10 000 кВт, поради което за нея е относима преференциалната цена по т. 3 на решението. Самата Комисия - ответник, в становище от 02.05.2011 г., приложено по делото, сочи че в Решение № Ц-010/30.03.2011г. ВЕЦ са класифицирани по признак воден пад и по конфигурация (схема) на изпълнение на водните турбини, като принадлежността на всяка една категория се определя,въз основа на разрешително за водоползване, издадено по реда на чл. 60 и сл. от Закона за водите; протокол образец 16, издадено на основание чл. 7, ал. 3, т. 16 на Наредба № 3 от 2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителство и спецификации на техническите проекти, свързани с машини,съоръжения агрегати.След отмяна на съответно решение № Ц-5/20.02.2015 г. и решение №Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР.Комисията не е изпълнила влезлите в сила съдебни решения и не е определила категорията на ВЕЦ по т. 7 от Решение №Ц-10/30.03.2011г., в съответствие с хидроенергийните й характеристики, поставяйки я в категориите от т. 1 до т. 6 от решението, като въз основа на това цената за изкупуване от обществения доставчик на електрическата енергия, произведена от ВЕЦ „К.“, е в по- нисък размер, а впоследствие и изплащаните премии от ФСЕС са в по-нисък от приложимия размер.Като не се е съобразила с дадените от съда задължителни указания, КЕВР е създала обективни предпоставки „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД АД да претърпи имуществени вреди.Съдът кредитира изцяло заключенията на комплексната съдебна технико- икономическа експертиза, като не споделя възраженията на ответника.Вещото лице-икономист е изчислило, както следва: 1. разликата между реализираните приходи от продажба на електрическа енергия, считано от 01.02.2015 г. до 12.11.2018г. при преференциална цена 112.48 лв./МВтч без ДДС и приходите, които ищецът би реализирал при преференциална цена по т. 3 от разпоредителната част на Решение № Ц-010/30.03.2011г. - 178,68 лв./МВтч., без ДДС; 2. пропуснатите приходи от продажбата на пълното нетно специфично количество електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциална цена, установена по ценова категория от т. 1 до т.6 от разпоредителната част Решение № Ц-010/ 30.03.2011г., като разликата при ценовото равнище на продажбите(на свободен пазар по свободно договорени цени или по цени за излишък на балансиращ пазар), реализирани от ищеца за количествата над 2 500 работни часа и преференциалната цена до пълното нетно специфично количество електрическа енергия, приложимо за експлоатираната от ищеца водноелектрическа централа за периода от 01.06.2015г. до 12.11.2018г.; 3. разликата между получените от ищеца премии за компенсиране, изплатени му от Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ /ФСЕС/, за периода 01.01.2019 г. до 25.03.2021г., за произведено количество електрическа енергия до размера на нетно специфично производство от 2500 кВтч, и премиите, които би получил, ако за него бе изплащана премията в размера за групата водноелектрически централи, за

които се прилага изкупна цена от 178,68 лв./МВтч. за произведено количество електрическа енергия, до размера на нетно специфично производство от 3724 кВтч. Отговорите на счетоводната експертиза са следните: по т. 1 (в заключението - „задача № 2“) - „разликата в приходите, които ищецът е реализирал от продажба на електрическа енергия по преференциалната цена от 112,48лв./МВтч. и приходите, които би реализирал по преференциална цена от 178,68 лв./МВтч по т.3 от Решение № Ц-010/2011г., за периода 01.02.2015г.-12.11.2018г. е на стойност 3 465 233,17 лева без ДДС“,съответстваща на исковата претенция по исковата молба и допуснатото изменение на иска;по т.2 (в заключението-„задача № 3“) — „количествата електрическа енергия, продадени на свободен и балансиращ пазар за периода от 01.06.2015г. до 12.11.2018 г. биха били изкупени по преференциална цена и разликите между продажните цени по фактури, и преференциалната цена от 178,68 лв./МВтч. по т. 3 от Решение № Ц- 010/2011 г., формират нереализирани приходи на стойност 883 806,20 лева“, съответстваща на исковата претенция по исковата молба и допуснатото изменение на иска; по т. 3 (в заключението - „задача № 3“) - „разликата в премиите за компенсирани, изплащани от ФСЕС за ВЕЦ „К.“, с премиите по т. 3 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г., при Н. 3724 часа, и премиите по т. 7 от Решение № Ц-010/30.03.2011 г., при Н. 2500 часа, за периода 01.01.2019 г. - 25.03.2021г. е на обща стойност 1 189 000,40 лева“,която стойност съответства на исковата претенция по исковата молба и допуснатото изменение на иска.Според приетото заключение,считано от отмяната на незаконосъобразното Решение № Ц-5/20.02.2015 г. на ДКЕВР на 12.11.2018г. до датата на подаване на исковата молба -15.08.2022 г. лихвите върху главницата от 4 336 865,46 лв. без ДДС са в размер на 1 657 357,58 лв. (в заключението - „задача № 4“) и съответстват на исковата претенция по исковата молба и допуснатото изменение на иска.Според приетото заключение, считано от постановяване на нищожното Решение № Ц-14/03.04.2019 г., до датата на исковата молба - 15.08.2022г., лихвата върху главницата от 1 201 174,31 лв. без ДДС са в размер на 297 542,58 лева („задача № 4“ от заключението), като следва да се отбележи, че сумата кореспондира като стойност с исковата претенция в исковата молба и допуснатото изменение, но се различава като претендиран период. Съдът намира от така установеното, че имуществените вреди за ищеца са под формата на пропуснати ползи и са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразните административните актове – № Ц-5/20.02.2015 г. и решение № Ц-14/03.04.2019г. на КЕВР.Ето защо е налице и другият елемент от фактическия състав на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ - причинена вреда под формата на пропуснати ползи.

IV.Причинно–следствена връзка.

Настоящият състав намира, че е налице пряка причинно-следствена връзка между незаконосъобразните/нищожни административни актове на КЕВР и настъпилите вреди за „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“поради следното:

КЕВР осъществява несъмнено властнически правомощия, свързани с регулиране на дейностите в областта на енергетиката; доколкото правоотношението по изкупуване на електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 М., се осъществява на регулиран пазар по цени, определени от Комисията. Между отменените като незаконосъобразни административни актове и причинените вреди съществува пряка причинна връзка; чл. 4 ЗОДОВ постановява, че дължимото обезщетение е за всички имуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането; преки са вредите, които са нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат, т.е. са адекватно следствие на увреждането; в продължение на 10 години регулаторният орган не изпълнява влезли в сила съдебни решения, с които са дадени ясни указания относно критериите за определяне принадлежността на ВЕЦ, по отменената т. 7, към категорията ВЕЦ по т.1-т.6 от Решение №Ц-010/30.03.2011г.Отмяната/нищожността на административните актове има като непосредствена последица изкупуване на произведената електрическа енергия на по-ниска цена от нормативно допустимата и възможна за определяне по критериите на самата КЕВР, в категорията по т. 3 от Решение № Ц-010/30.03.2011г.Съгласно § 3, ал. 1 ПЗР към ЗВАЕИБ (отм.), задължителното изкупуване на електрическата енергия се извършва по договори за изкупуване, със срок 15 години - за електрическата енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност до 10 М.. § 7, ал. 1 ПЗР на ЗЕВИ разпорежда, че с изключение на водноелектрически централи с обща инсталирана мощност над 10 М., въведени в експлоатация към датата на влизане в сила на закона, дългосрочните договори за изкупуване на електрическата енергия от възобновяеми източници запазват действието си, като преференциалната цена за изкупуване е действащата към датата на влизане в сила на закона; по силата чл. 31, ал. 1 ЗЕВИ, вр. § 7 ПЗР, крайният снабдител е длъжен да изкупува електрическа енергия от възобновяеми източници по определена от КЕВР преференциална цена, което рефлектира пряко и върху получаваните от ищеца премии от Фонд „Сигурност на електроенергийната система.Представеният от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД Договор №Ц-11-1 от 04.04.2008 г. с „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ АД (купувач, краен снабдител) за изкупуване на електрическа енергия, на преференциална цена от 112,48лв./МВтч води до заключението на настоящия състав, че определената от КЕВР цена от 112, 48 лв./МВтч. е била задължителна, с оглед чл. 57, ал. 1, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници. Отклонението от тази цена е свързано със санкция и за самия обществен доставчик - чл. 63, ал. 1 вр. чл. 31, ал.5, т. 1 от същия закон, при неизпълнение на задължението да изкупува произведената електрическа енергия от възобновяеми източници по преференциална цена за количествата електрическа енергия, до размера на нетното специфично производство.От това следва, че страните по договора за изкупуване на електрическа енергия по **преференциални цени не разполагат** с възможност за свободно договаряне на цената на изкупуване.Поради това не може да бъде прието,че наличието на Договор №Ц-11-1 от 04.04.2008 г. с Е. БЪЛГАРИЯ

ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ АД прекъсва пряката причинно-следствена връзка между незаконосъобразно определената цена от 112,48 лв./МВтч. без ДДС и настъпилите вреди от не получаване на законосъобразно определена преференциална цена. Решенията, както е посочено в мотивите им са издадени в съответствие с Директива 2009/28/ЕО за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и Закона за възобновяемите и алтернативните източници, и биогоривата (ЗВАЕИБ-отм.). Директивата е препоръчвала прилагане на т. нар. „схеми за подпомагане“, които, според легалната дефиниция означават „всеки инструмент, схема или механизъм, прилагани от държава-членка или група държави-членки, които насърчават използването на енергия от възобновяеми източници, чрез намаляване на себестойността на тази енергия, увеличаване на цената, на която може да бъде продадена, или увеличаване, посредством задължение за енергия от възобновяеми източници или по друг начин, на обема на покупките на такава енергия. Това включва, но не се ограничава до инвестиционни помощи, данъчни облекчения или намаления, връщане на платени данъци, схеми за подпомагане на задължението за използване на възобновяеми източници на енергия, включително тези, при които се използват зелени сертификати, и схеми за пряко ценово подпомагане, включително преференциални тарифи и премийни плащания“. Въведени са с Директивата и съответни задължения за държавите - членки, за предприемане на конкретни мерки, вкл. за приемане на национален план за действие. С разпоредбата на чл. 9 ЗВАЕИБ(отм.) са били определени хипотези, при наличието на които „производството на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници се насърчава (от Държавата)“, а именно, посредством: „отчитане характеристиките на различните видове възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници и технологии за производство на електрическа енергия; отчитане принципите на пазара на енергия; осигуряване на производителите на електрическа енергия най-малко еквивалентен ефект на преференциално третиране по отношение на приходите им от единица произведена електрическа енергия при промяна на механизмите за насърчаване производството на електрическа енергия от възобновяеми и алтернативни енергийни източници; задължително присъединяване на производителите на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници и на производителите на биогорива към електрическата мрежа; определяне на преференциална цена за изкупуване на енергията, произведена от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници; облекчаване на административното регулиране при производството на енергия от възобновяеми енергийни източници и алтернативни енергийни източници, както и при изграждането на необходимите съоръжения“. Това означава, че административното определяне на преференциални цени за изкупуване на енергията от ВЕЦ, както и създаването на условия за изкупуването ѝ представляват мерки, които подпомагат бизнеса на дружествата, експлоатиращи такива централи, като им гарантират, че продуктът им ще бъде изкупен на съответната преференциална цена. С разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 86 (Обн., ДВ, бр. 38

от 08.05.2018г.) е променен нормативният режим за насърчаване на производството на електрическа енергия от възобновяеми източници за централи с обща инсталирана мощност 4 MW и над 4 MW, (каквото производител е ищецът), като производителите са задължени, да сключат с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“ договор за компенсиране с премия на произведените от тях количества електрическа енергия, до размера на определеното им нетно специфично производство, въз основа на което е определена преференциалната им цена. Премията се определя ежегодно от КЕВР, в срок до 30 юни, като разлика между определената до влизането в сила на закона преференциална цена, съответно актуализираната преференциална цена на обекта, и определената за този период прогнозна пазарна цена за електрическа енергия, произведена от възобновяеми източници, в зависимост от първичния енергиен източник. Размерът на премията отново се определя, в зависимост от приложимата преференциална цена. За ВЕЦ-овете по т. 7 от Решение № Ц- 10/30.03.2011г. тази цена е била 112,48 лв./МВтч. „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е сключило на 31.10.2018 г. договор с Фонд „Сигурност на електроенергийната система“, влязъл в сила на 01.01.2019 г. Според Раздел X. от Решение № Ц-9 от 01.07.2018 г. определената от КЕВР премия по § 68, ал. 1 и ал. 2 на ЗИД на Закона за енергетиката за 01.07.2018 г. - 30.06.2019 г. е в размер на 109,70 лв./М..ч, без ДДС, при преференциална цена - 178,68 лв./М..ч., без ДДС, за средно напорни деривационни ВЕЦ, под язовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад от 30 до 100 метра и инсталирана мощност от 200 kW до 10 000 kW. Водноелектрическите централи по т. 3 следва да получават премия от 109,70 лв./М..ч. без ДДС за количествата до 3 724 КВтч. Премията, определена, във връзка с Решение № Ц-5/20.02.2015г. е в размер на 43,50 лв./М..ч. при преференциална цена в размер на 112,48 лв./М..ч. без ДДС, за електрическа енергия, произведена от водноелектрически централи с инсталирана мощност под 10 MW, които са въведени в експлоатация до влизане в сила на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата (отм.). Следователно, за притежаваната и експлоатирана от ищеца ВЕЦ „К.“ е определена по-ниска премия - 43,50 лв./М..ч. Според Раздел X. от Решение № Ц-17/01.07.2019 г. КЕВР следва да определи на ищеца премия за периода 01.07.2019г. - 30.06.2020г. в размер на 95,32 лв./М..ч. без ДДС, при преференциална цена 178,68 лв./М..ч. без ДДС за средно напорни деривационни ВЕЦ, под язовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад от 30 до 100 метра и инсталирана мощност от 200 kW до 10000kW. Водноелектрическите централи по т. 3 следва да получават премия от 95,32 лв./М..ч. за количествата до 3 724 КВтч. Според Раздел X. от Решение № Ц-27/01.07.2020 г. КЕВР е определила премията за периода 01.07.2020г. - 30.06.2021 г., в размер на 87,73 лв./М..ч. без ДДС при преференциална цена 178,68 лв./М..ч. без ДДС за средно напорни деривационни ВЕЦ, под язовирни и деривационни ВЕЦ с годишен изравнител с нетен пад от 30 до 100 метра и инсталирана мощност от 200 kW до 10 000 kW. Водноелектрическите централи по т. 3 следва да получават премия от 87,73 лв./М..ч. за количествата до 3 724 КВтч., а КЕВР е определила премия във връзка с определена с Решение № Ц-14/03.04.2019 г. цена в размер на

21,53 лв./М..ч. при преференциална цена в размер на 112,48 лв./М..ч. без ДДС за електрическа енергия, произведена от ВЕЦ с инсталирана мощност под 10 MW, които са въведени в експлоатация до влизане в сила на Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата (отм.) Т.е. по отношение и на „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД,КЕВР е определила по-ниска премия и за количество електрическа енергия в по-малък обем. С други думи и след измененията на Закона за енергетиката (чл.21,ап.1,т.86,Обн., ДВ, бр. 38 от 08.05.2018г.) и незаконосъобразността/нищожността на Решение № Ц- 5/20.02.2015г. и Решение № Ц-14/03.04.2019г., повтарящи стойността на преференциалните цени за изкупуване на енергия, установени с Решение № Ц- 10/30.03.2011 г., се е отразила върху дружеството - ищец в посока ощетяването му,предвид определените с горесцитираните Решения № Ц-9 от 01.07.2018 г., Ц-17/01.07.2019 г.; Ц-27/01.07.2020 г. стойности на премии при преференциална цена от 112,48 лв./МВтч. без ДДС.

Неоснователно е възражението на ответника за липса на причинна връзка между вредите и отменените административни актове т.к. в договора за изкупуване на електрическа енергия по при преференциални цени страните не могат да договорят свободно цената на произведената ел. енергия, по причина, че това е в правомощията на КЕВР.Това налага извод, че между отменените административни актове и имуществените вреди, претърпени от ищеца, е налице пряка причинна връзка. КЕВР като регулатор съгласно ЗЕ е определил цената, която е била задължителна в отношенията на ищеца с трети лица, в нарушение на закона, и неговите актове са били отменени като незаконосъобразни и нищожни от съда, той следва да носи отговорност за вредите, причинени от действието на тези незаконосъобразни/нищожни актове.

Поради което съдът приема,че е налице на причинната връзка между отменените решения на КЕВР и пропуснатите ползи за ищеца.

IV.По отношение на размера на настъпилите имуществени вреди.

При определяне на размера им съдът се съобрази с заключението на икономическата част на експертизата,като съдът намира, че „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е претърпяло имуществени вреди за периода от 20.02.2015г.-12.11.2018 г. в размер на 4 336 865,46 лв. без ДДС, причинени от незаконосъобразен административен акт, а именно - Решение №Ц - 5/20.02.2015 г. на ДКЕВР, като вредите са формирани от разликата между преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч, без ДДС и преференциална цена в размер на 178,68 лв./МВтч без ДДС.Също така дружеството е претърпяло имуществени вреди за периода 13.11.2018г.-25.03.2021 г. в размер на 1 201 174,31 лв. без ДДС от Решение № Ц - 14/03.04.2019 г. на КЕВР,прогласено за нищожно, като вредите са формирани от разликата между преференциална цена в размер на 112,48 лв./МВтч без ДДС и преференциална цена в размер на 178,68 лв./МВтч без

ДДС, както и от разликата между реално изплатените премии и тези които е следвало да се изплатят след сключването на договор с ФСЕС. Установено е, че за целия процесен период от 20.02.2015г. до 25.03.2022г. „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД е претърпяло вреди в общ размер 5 538 039,77 лв. без ДДС. Вещите лица са изчислили и дължимите лихва върху посочените главници за периода от отмяна на незаконосъобразните административни актове до датата на завеждане на исковата молба. Общият размер на обезщетението за имуществени вреди е 5 538 039,77 лева. без ДДС. Следователно това е сумата, с която би се увеличило имуществото на ищеца, или това са пропуснатите ползи за него през процесния период. За тази сума съдът намира иска за вреди за основателен и доказан и ще следва да бъде осъден ответника да я заплати.

По акцесорните искове.

Съдът намира, че обезщетение за забава в размер на законната лихва се дължи, считано от момента на отмяна на незаконосъобразните административни актове посочени по-горе до окончателното изплащане на задължението, по аргумент от т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС, постановено по тълк. д. № 3/2004 г. на ОСГК.

Настоящият състав приема, че претенциите на дружеството - ищец за начисляване върху обезщетението за имуществени вреди, формирано от главница в размер на 4 336 865,46 лв. и главница в размер на 1 201 174,31 лв., на лихви за забава, са частично основателни поради следното.

Посоченият от „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД период на претенцията за лихви за забава върху главницата от 4 336 865,46 лв. е от 12.11.2018 г. до 15.08.2022 г. и е в размер на 1 657 357,58 лева, като кореспондира с доказателствата по делото и заключението на вещото лице, поради което тази претенция следва да бъде уважена изцяло.

Посоченият от ищеца „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД период на претенцията за лихва за забава върху главницата от 1 201 174,31 лв. от 14.01.2021 г. до 14.08.2022 г. и е в размер на 297 542,58 лева, която сума не кореспондира с доказателствата по делото и СЧЕ. Съдът намира, че лихва за забава върху главницата от 1 201 174,31 лв. за периода от 14.01.2021 г. до 14.08.2022 г. следва да е в размер на 193 204,32 лева и претенцията на ищцовото дружество следва да се отхвърли за размера над 193 204,32 лева до пълния претендиран размер от 297 542,58 лева.

Върху обезщетението за имуществени вреди в общ размер на 5 538 039,77 лева ответникът КЕВР дължи и законните лихви считано от 16.08.2022г. - датата следваща тази на предявяване на исковата молба - 15.08.2022г. до окончателното изплащане на обезщетението.

На основание чл. 10. ал. 3 ЗОДОВ ответникът дължи да възстанови на дружеството - ищец и разносните за съдебното производство, които са

претендирани своевременно, представляващи: държавна такса за образуване на делото - 25 лева; депозити за вещи лица общо в размер на 2 094 лева.Претенция за присъждане на адвокатско възнаграждение не е заявена от страна на ищеца,поради което такава не следва да бъде присъждано.

На ответника следва да бъде присъдено възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита на основание [чл.10 ал.4 ЗОДОВ](#) и [чл.78 ал.8 ГПК](#) във връзка с § 1 от ЗР ЗОДОВ и [чл.144 АПК](#), в съответствие с изхода на спора. Според настоящия съдебен състав, юрисконсултското възнаграждение следва да бъде определено в размер на 150 лева на основание чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка чл.37 ал.1 от Закона за правната помощ, при съобразяване с фактическата и правна сложност на делото.

Настоящия състав също счита,че следва до посочи практика на ВАС по идентични казуси,като настоящият както следва:Решение №342/12.01.2023г. по адм. д. №9091/2020г.,Решение №1341/07.02.2023 г. по адм. д. №5511/2020г.,Решение №411 по адм.д.№1887/2022г.,Решение №3614/05.04.2023г. по адм. д. №9257/2022г.,Решение №4150/19.04.2023г. по адм. д. №11471/2021г.,Решение №3479/03.04.2023 г. по адм. д. №11963/2022г.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, вр. чл. 203 - 205 АПК, вр. чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, Административен съд София - град, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ да заплати на „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, обезщетение за имуществени вреди, причинени от отмененото като незаконосъобразно Решение №Ц-5/20.02.2015г., в общ размер на 4 336 865,46 лв. (четири милиона триста тридесет и шест хиляди осемстотин шестдесет и пет лева и 46 ст.) за периода 20.02.2015-12.11.2018г., ведно с лихва за забава върху тази сума за периода 12.11.2018 г. до 14.08.2022 г.включително, в общ размер на 1 657 357,58лева (един милион шестстотин петдесет и седем хиляди триста петдесет и седем лева и 58 ст.),ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба - 15.08.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ да заплати на „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД,Е., със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5,обезщетение за имуществени вреди,причинени от прогласеното за нищожно Решение № Ц- 14/03.04.2019г, в общ размер на 1 201 174,31 лв. (един милион двеста и една хиляди сто седемдесет и четири лева и 31 ст.) за периода 13.11.2018г.-25.03.2021г.,ведно

с лихва за забава върху тази сума за периода 14.01.2021 г. до 14.08.2022г.,включително в общ размер на 193 204,32 лв. (сто деветдесет и три хиляди двеста и четири лева и 32 ст.), ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на исковата молба - 15.08.2022г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД,ЕИК[ЕИК], против КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ иск за заплащане на лихва за забава върху главницата от 1 201 174,31 лева за сумата над 193 204,32 лева (сто деветдесет и три хиляди двеста и четири лева и 32 ст.) до пълния предявен размер от 297 542,58 лева.

ОСЪЖДА КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ да заплати на „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД,Е., направените по делото разноски за държавна такса и вещи лица в общ размер на 2119 лв. (две хиляди сто и деветнадесет лева).

ОСЪЖДА „ЕНЕРГО-ПРО БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5 заплати на КОМИСИЯТА ЗА ЕНЕРГИЙНО И ВОДНО РЕГУЛИРАНЕ направените по делото разноски за юрисконсултското възнаграждение в размер на 150 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от получаването му.

съдия: